uno spiritu et prope sine litura, simul et labor:

Epistola ad Graswinckelium. 12

18

THEODORO GRASWINCKELIO FISCI HOLLANDIAE ADVOCATO.

Dissimulati Iambi.

Nisi Attisla es, Vir virûm doctissime, | et Iudicem
Te, scilicet, simplex tuum, | amare possis quantum
ego te diligo, | ego Te Batavum: deinde, si quid
suppetit | felicis Lebbii, quo quidem genium tuum
fraudare possis absque magno incommodo: | Accedo
supplex, et rogo tantâ dosi | [illegible] me promus vilis
quantâ putas | egere, amicum cuius in cerebro diu |
utrumque tamen nimius humor obruit, | et his domari
forte se Lebbiis sinet. | Cum mensis horum amplius
Torrem meum | distendere multi sciunt
viri boni | quâ liberalitate quid profuderim | in
obvium quemcumque qui nullo modo | egere videantur.
Hinc de prodigo | mendicus, ut fit, ~~[illegible]~~ ad-
pedes jaceo tuos, | et optimi ~~[illegible]~~ Te vel flagitem
vel minus | ab optimo Te (namque si quid
reliquum est) | Cito, Cito, Citissime mitti
peto. | Deinceps, Amice, deinceps diu | constantem
amicum et semper addictissimum. | Scribebam
ad Hulstam septimo et vicesimo | octobris,
Anno MDCXLV. |

domi meae carebitur, si quid jubes. |

Santra salebrosus, NON-POETA
Grotii. | quod facile spero, si licet
modo sim

Tuus |

C.

© Koninklijke Bibliotheek
KA 43b (1645), fol. 18
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/4174